

- Rettens dom ophæves.
- Der træffes afgørelse om sagens realitet og forordning nr. 397/2004 ⁽¹⁾ annulleres, eller sagen hjemvises til Retten til realitetsafgørelse vedrørende påstanden om annullation.
- Rådet tilpligtes at betale appellants sagsomkostninger i appelsagen og for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremført følgende argumenter:

Retten begik en retlig fejl ved at fastslå, at appellanten ikke længere har en interesse i det andet og tredje anbringende. Retten skal, når den tager stilling til, om appellanten har en fortsat interesse i sagen, tage hensyn til alle beviser og oplysninger, der fremlægges for den, og se på den overordnede sammenhæng. Rådets fejl i beregningen af dumpingmargenen er metodologiske og vil kunne gentage sig i fremtiden.

Retten begik en retlig fejl ved uden at foretage en behørig undersøgelse (i nogle tilfælde uden at foretage en undersøgelse overhovedet) af appellants argumenter at fastslå, at EU-erhvervsgrenens produktionskraft til et segment af stor værdi på EU-markedet for sengelinned og den stigende EU-import af sengelinned fra tyrkiske producenter, der er knyttet til EU-industrien, ikke brød årsagssammenhængen mellem den angivelige dumping og den angivelige væsentlige skade på EU-erhvervsgrenen. Endvidere er Rettens konstateringer støttet på en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder i forordning 397/2004 og en fejlagtig retlig kvalifikation af de faktiske omstændigheder.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 397/2004 af 2.3.2004 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af sengelinned af bomuld med oprindelse i Pakistan (EUT 2004, L 66, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Pitești (Rumænien) den 27. februar 2017 — SC Cali Esprou SRL mod Administrația Fondului pentru Mediu

(Sag C-104/17)

(2017/C 168/29)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Pitești

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC Cali Esprou SRL

Sagsøgt: Administrația Fondului pentru Mediu

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF ⁽¹⁾ af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald fortolkes således, at den er til hinder for, at en EU-medlemsstat vedtager bestemmelser, hvorefter den økonomiske beslutningstager, der markedsfører emballerede produkter og emballager på det nationale marked, men som ikke ændrer produkterne eller emballagen og alene leverer dem i samme form til en økonomisk beslutningstager, der selv leverer dem til den endelige forbruger, skal betale en afgift, hvis beløb fastsættes pr. kilogram (kg) på grundlag af differencen mellem på den ene side mængden af emballageaffald svarende til mindstemålene for nyttiggørelse eller forbrænding i forbrændingsanlæg med energiudnyttelse og nyttiggørelse med genanvendelse og på den anden side mængden af emballageaffald, der reelt er blevet nyttiggjort eller forbrændt i forbrændingsanlæg med energiudnyttelse og nyttiggjort med genanvendelse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/62/EF af 20.12.1994 om emballage og emballageaffald (EFT L 365, s. 10).